

Sygn. akt IV CSK 332/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa G. [...] Spółki z o.o. z siedzibą w R.
przeciwko F. [...] Spółce z o.o. z siedzibą w K.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 500 (pięćset)
zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 stycznia 2013 r., wydany w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli, powódka G. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. zaskarżyła skargą kasacyjną, opartą na obu podstawach przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c., wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania „z uwagi na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- A. W niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na potrzebie wyjaśnienia dopuszczalności przyjmowania za własne przez sąd II instancji ustaleń faktycznych i prawnych sądu I instancji, w sytuacji zgłoszenia w apelacji zarzutu sprzeczności ustaleń faktycznych i prawnych z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, oraz czy w związku z tym wynikający z art. 378 § 1 k.p.c. nakaz rozważenia zarzutów apelacji nie skutkuje obowiązkiem przeprowadzenia przez sąd II instancji własnej oceny materiału dowodowego w zakresie zgłoszonych zarzutów, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku.
- B. W niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na potrzebie wyjaśnienia, czy sąd orzekający dokonujący wykładni oświadczeń stron umowy może poprzestać na wykładni językowej, pomimo iż zgodnie z art. 65 § 2 k.c. należy przede wszystkim badać zgodny zamiar stron oraz cel umowy;
- C. W niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na potrzebie wyjaśnienia dopuszczalności zastosowania art. 64 k.c. w związku z art. 354 § 1 k.c., w sytuacji, gdy obowiązek danej osoby do złożenia oświadczenia woli nie wynika wprost z ustawy lub zobowiązania umownego”.

W odpowiedzi na skargę pozwana F. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje, gdy w sprawie pojawiło się istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Na skarżącym spoczywa obowiązek sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko w takim przypadku może być osiągnięty cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Odmowa bądź przyjęcie skargi do rozpoznania zależy bowiem od tego, czy powołane w skardze okoliczności odpowiadają przesłankom, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powódka uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych, a zatem powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Wykazanie tej przesłanki wiąże się z koniecznością precyzyjnego sformułowania konkretnego problemu prawnego, który miał w sprawie wystąpić, zaprezentowania różnych możliwych sposobów jego rozwiązania oraz przedstawienia argumentów przemawiających na rzecz każdego z nich, wyjaśnienia na czym polegają poważne wątpliwości związane z wyborem danego rozwiązania, przekonania o „istotności” przedstawionego problemu oraz o jego uniwersalnym charakterze, a zatem o tym, że jego rozwiązanie będzie służyło rozstrzygnięciu innych podobnych spraw (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 23 grudnia 2008 r., IV CSK 454/08, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku nie czyni zadość tym wymaganiom. Powódka nie przedstawiła istotnego problemu prawnego, którego rozwiązanie wiązałoby się z poważnymi trudnościami i wymagało zaangażowania Sądu Najwyższego, ograniczając się do postawienia kilku pytań będących wyrazem jej wątpliwości w związku z określonym postępowaniem Sądu drugiej instancji i wyrażonym przez niego stanowiskiem. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania

brak argumentów prawnych, które mogłyby świadczyć o tym, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżąca uzasadniła wniosek w sposób właściwy dla uzasadnienia podstaw skargi, stawiając określone zarzuty i przedstawiając argumenty na ich poparcie. Treść postawionych w skardze pytań oraz sposób uzasadnienia wniosku prowadzą do konkluzji, że powódka zmierzała jedynie do poddania pod osąd Sądu Najwyższego trafności zarzutów skargi, oczekując zbadania prawidłowości zaskarżonego orzeczenia, nie zaś rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Nie stwierdziwszy przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia jej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego stosownie do art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

aw

jw